

**ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ
ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

**ΠΕΜΠΤΗ
6
ΑΠΡΙΛΙΟΥ**

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ρούσβελτ (Ακαδημίας) 60 — Τηλ. 27.954 ΕΒΔΟΜΑΔΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ Περίοδος Β' — Αριθ. φύλλου 81 (175)

Μία ώρα τα έκδηλοι της Έθνικής Τραπέζης

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΩΝ ΟΜΟΓΕΝΩΝ ΤΗΣ "ΑΧΕΠΑ", ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΚΑΙ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΙ ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΕΚΛΗΜΕΝΩΝ Η ΛΑΜΠΡΑ ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Το άγγεμα της παρελθούσης Δευτέρας 4ης Απριλίου εδόθη εις τὸ Βασιλικὸν θέατρον πανηγυρική παράστασις, ἣν ὅποιον ὠργάνωσε πρὸς τιμὴν τῆς ΑΧΕΠΑ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε μίαν ἀρτηρὴν τῶν «Περσῶν» τοῦ Αἰσχύλου, εἰκόνας ἀπὸ τὸν «Παπαφλέσσα» τοῦ Ακαδημαϊκοῦ κ. Σπύρου Μελά καὶ τὴν κωμωδία «Ζητείται ὑπηρέτης».

Προπύ ἀρχίσθη ἡ ἐκτέλεσις τοῦ προγράμματος, ἀνεκρούσθη ὁ Ἐθνικὸς Ὕμνος, τὸν ὅποιον οἱ παριστάμενοι ἔκαστος ὄρθοι καὶ ἐν καταφανεῖ συγνώμῃ.

Σπανίως πανηγυρική παράστασις εἶχε τοιαύτην ἐπιτυχίαν καθ' ὅσον καὶ ὡς ὀργανώσις ὑπῆρξε πλήρης καὶ ἡ ἀπαυχθεῖσα ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τοῦ προσωπικοῦ της προσηλοῦς ἦτο ἀξιώτατος. Μέσα εἰς αὐτὴν ἀτμόσφαιραν παλλομένη ἀπὸ ἐθνικὸν ἐνθουσιασμόν οἱ ξενιτεμένοι Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς πού ἐπάτησαν ἐκ νέου μετ' ἐπιτυχίαν τὰ ἱερά χρώματα τῆς πατρίδος, ἔζησαν στιγμὰς πραγματικῆς ἀνατάσεως καὶ ἀληθινῆς φιλοπόνησις.

Ἡ προσέλευσις τῶν κεκλημένων τῆς Τραπέζης ξενιτεμένων Ἑλλήνων ὑπῆρξε ἀφροσύνη καὶ τὸ θέατρον ἦτο ὑπερπλήρες.

Εἰς τὸν ἀ' ἐξώστην ἔλαβον θέσιν οἱ οἰκητῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ κ. Γ. Πεσμαζόγλου, ὁ ὑποδιοικητῆς καὶ κ. Π. Γουναράκη τιμῶντες ἐκατέστησαν τὴν κ. Γ. Κασσιμάτη, τοῦ ὑπουργοῦ Τύπου καὶ Πληροφοριῶν, τὸν Ἀργυρίου τῆς ἐκδρομῆς κ. Π. Δήμου, τὸν

ὑπαρχηγὸν τῆς ἐκδρομῆς καὶ τὴν κ. Δικαίου, τὸν Δήμαρχον Ἀθηναίων στρατηγὸν Πιτσιῆ καὶ τὸν ὑποδιοικητὴν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Σ. Γρηγορίου.

Ὁ ὑποδιοικητῆς κ. Κλ. Μανέας καὶ ἡ κ. Μανέα δὲν παρέστησαν λόγῳ πένθους.

Εἰς τὴν ἐορτὴν παρέστησαν ἐκτὸς τῶν ὁμογενῶν, πρὸς τιμὴν τῶν ὁποίων καὶ ἐδίδετο αὕτη, τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς ὀργανώσεως ΑΧΕΠΑ μετὰ τῶν κυριῶν τῶν, τὰ μέλη τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης μετὰ τῶν κυριῶν τῶν, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηνῶν καὶ ἡ δεσποινὶς Δ. Σκουζέ, οἱ διευθυνταὶ τῆς Τραπέζης κ. κ. Σ. Παπανικολάου, Σ. Γιαννοπούλου καὶ Π. Μαριολέας, ὁ ἀεθροδότης, τὰ Μέλη τοῦ Συμβουλίου καὶ ὁ Γενικὸς Διευθυντῆς τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου κ. Δ. Ροντήρης, ὁ Ακαδημαϊκὸς κ. Σπ. Μελάς, ὁ Διευθυντῆς Προσωπικοῦ καὶ Ἐπιμορφῆς τοῦ Β. Θεάτρου κ. Μ. Λιδωρίκης, τὰ μέλη τῆς ὑπὸ τῆς Γενικῆς Γραμματείας Τουρισμοῦ συσταθείσης πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ΑΧΕΠΑ ΠΑΝΣ μεγάλης Ἐπιτροπῆς, τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἑλληνοαμερικανικοῦ Συνδέσμου, ἡ Διοίκησις τῆς Ἀμερικανικῆς Λεγεώνας καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ θεάτρου ὑπεδέχθη τοὺς ἐπιστήμους ὁ Διευθυντῆς κ. Π. Μαριολέας, συναδέλφοι δὲ ὠδήγουν αὐτοὺς εἰς τὰς θέσεις τῶν. Ἐξ ἄλλου ὁ διευθυντῆς τοῦ Τμήματος Γραμματείας κ. Π. Παυλίδης ἐπὶ κεφαλῆς ἄλλης ὁμάδος συναδέλφων ἐμερίμια διὰ τὴν ἄνετον τοποθέτησιν τῶν προσερχομένων εἰς τὰς θέσεις τῶν.

Εἰς ἐκάστην προσπέλασιν τῆς πλκτείας καὶ τοῦ ἐξώστου ἦτο τοποθετημέ-

νη ὁμάς συναδέλφων, ἡ ὁποία ἐφωδίαζε τοὺς προσερχομένους μετ' εἰσιτήρια, κατὰ τὴν σειράν τῆς προσελύσεως τῶν καὶ μετ' ὅσον τὸ πρόγραμμα τῆς παραστάσεως.

Μόλις ἐτελείωσε τὸ πρῶτον μέρος τοῦ προγράμματος ἐγένετο διὰλεξιμα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης ἐδεξιώθη εἰς τὸ φουαγιέ καὶ εἰς τὴν κάτω αἴθουσαν πάντας τοὺς προσελθόντας εἰς τὸ θέατρον, κυρίαι δὲ καὶ δεσποινίδες συναδέλφοι ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ κ. Ν. Ἀντανασιῶτη καὶ τῆς δεσποινίδος Ἰ. Νουῆς Καψάλη ἐμερίμια διὰ τὴν φιλοξενίαν τῶν κεκλημένων.

Ἡ θεατρικὴ παράστασις τῆς ὁπείας ἐπεμελήθη προσωπικῶς ὁ Γενικὸς Διευθυντῆς τοῦ Βασιλ. Θεάτρου κ. Δ. Ροντήρης, βοηθούμενος ἀπὸ τὸ ἐκλεκτὸν καλλιτεχνικὸν ἐπιτελεῖον, ὑπῆρξε καλλιτεχνικωτάτη καὶ ἐπρόκαλεσε τὸν ἐνθουσιασμόν τῶν ξενιτεμένων οἱ ὁποῖοι ἐξεδήλωσαν τὸν θαυμασμόν των καὶ τὴν συγκίνησιν των διὰ τὸ ὠραϊότατον θέαμα, τὴν τέχνην τῶν ἠθοποιῶν, τὴν ὠραϊότητα σκηνογραφίας, τὰ αἰσθητικώτατα κοστούμια καὶ τὴν ἀψογον καὶ προθυμότητα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ θεάτρου.

Ὡς ἐγράφη ἀνωτέρω, τὸ πρῶτον μέρος τῆς παραστάσεως περιελάμβανε μίαν σκηνὴν ἀπὸ τὴν κλασικὴν τραγωδίαν τοῦ Αἰσχύλου «Πέρσαι» καὶ ἀκριβῶς τὴν πλέον συγκλονιστικὴν ὅταν ὁ Ἀγγελιαφόρος περιέγραφε μετὰ τὰς πλέων μεγαλειώδεις φράσεις τὴν ἐν Σαλαμίνη ναυμαχίαν καὶ τὴν πανωλεθρίαν τοῦ Ξέρξου.

Τὸν Ἀγγελιαφόρον ὑπεδύθη ἀριστοκῆς (Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΕΙΜΕΘΑ ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΙ

Εἰς ἄλλην θέσιν δημοσιεύομεν τὰς λεπτομερείας τῆς ἐορτῆς, τὴν ὁποῖαν ἔδωσαν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα πρὸς τιμὴν τῶν ὁμογενῶν ἐκδρομῶν τῆς ΑΧΕΠΑ.

Ἡ Ἀρχόντισσα τῆς οδοῦ Αἰόλου ἐδέχετο τοὺς ξενιτεμένους Ἕλληνας, πού μοχθοῦν εἰς τὴν ξένην καὶ τιμοῦν τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα. Τὰς λεπτομερείας, πού δίδουν τὸν τόνον, ἐνεπιστεύθη εἰς μίαν ὁμάδα νέων ὑπαλλήλων τῆς, Κυριῶν, Δεσποινίδων καὶ Κυριῶν. Αὐτὸ ἦτο ἀρκετόν. Οἱ συναδέλφοι μετ' ἐπιτυχίαν, μετ' ἀξιοπρέπειαν, μετ' ἐγκαρδιότητα, ἔδωσαν ὅτι καλύτερον διὰ τὴν ἀπὸ τὸ καλοσύρισμα τῆς Τραπέζης ἀρχοντίαι, συγκίνησιν καὶ στοργὴν.

Εἶδαν οἱ ξενιτεμένοι τὸ λαμπρὸν θέαμα, πού παρουσίαζε τὸ Βασιλικὸν θέατρον. Καὶ ἔζησαν εἰς μίαν οἰκογενειακὴν ἀτμόσφαιραν, πού ἦτο τὸ μυστικὸν τῆς βραδυῆς καὶ ἀποτέλεσμα τῆς φιλοτιμίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῆς φιλεξενουμένης Τραπέζης.

Δὲν ἦτο τὸ ὀλιγώτερον, πού εἶχαμεν νὰ ἐπιδείξωμεν. Οἱ ξένοι τῆς Τραπέζης ἐκαμάρασαν τοὺς ὑπαλλήλους τῆς. Καὶ ἡμεῖς ἐκαμαρώσαμεν τοὺς συναδέλφους μας.

ΕΘΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Ἡ εὐγενὴς καὶ λαμπρὰ πρωτοβουλία τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἡ ἐκδηλωθεῖσα διὰ τῆς ὀργανώσεως πανηγυρικῆς παραστάσεως πρὸς τιμὴν τῶν παρεπιδημοῦντων ὁμογενῶν τῆς ΑΧΕΠΑ εἰς τὸ Βασιλικὸν θέατρον ὑπῆρξε κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν, ἐπιτυχὴς ἀπὸ πάσης πλευρᾶς. Οἱ προσφιλεῖς ἐκπρόσωποι τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς — ἐνὸς Ἑλληνισμοῦ ἀκαμαίου καὶ σφριγῶντος — ἐπισκεφθέντες τὴν πατρῶν γῆν ἠσθάνθησαν ὅτι εἶναι πραγματικῶς τέκνα τῆς ὅταν συνεκλονίσθησαν ἀπὸ τοὺς μεγαλειώδεις στίχους τοῦ Αἰσχύλου καὶ ὅταν ἐδονήθησαν ἀπὸ τὸν φλογερὸν ἐνθουσιασμόν τοῦ Παπαφλέσσα. Ἐκλεκτὸν τμήμα τοῦ Ἑλληνικοῦ συνόλου οἱ Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς ἔτυχαν ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης μίαν ὑποδοχὴν, ἡ ὁποία ἀσφαλῶς ἀφήκεν βαθεῖαν ἐντύπωσιν εἰς αὐτοὺς. Ἐπρόκειτο ὄντως περὶ ἔθνικης ὑπηρεσίας ἀνταξίας πρὸς τὰς παραδόσεις τοῦ αἰωνοῦ Ἰδρύματος.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Δίκαια καὶ θερμὰ συγχαρητήρια πρέπει νὰ ἀπευθυνθοῦν πρὸς τὴν Διοίκησιν καὶ τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τοῦ Βα-

σιλικοῦ Θεάτρου διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν τὴν ὁποῖαν ἐσημείωσε καὶ ἀπὸ καλλιτεχνικῆς πλευρᾶς ἡ παράστασις. Ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ συγχαρῶμεν τὸν Γεν. Διευθυντὴν καὶ σκηνοθέτην κ. Δημ. Ροντήρη, τὸν κ. Κλώνην, τὸν ἐνδυματολόγον κ. Φωκῆν, τὸν βοηθὸν σκηνοθέτην κ. Κ. Μιχαηλίδην καὶ ὁλόκληρον τὸ καλλιτεχνικὸν ἐπιτελεῖον τοῦ διὰ τὴν λαμπρὰν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν ἀξιόλογον συμβολὴν των εἰς τὴν ἀρτίαν παράστασιν.

Η ΣΥΝΑΔΕΛΦΙΚΗ ΣΥΜΒΟΛΗ

Ἄλλα δὲν πρέπει κατὰ κανένα τρόπον νὰ λησμονηθῆ καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ συμβολὴ τῶν συναδέλφων πού συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς παραστάσεως. Ὅλοι ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ τελευταίου ὑπῆρξαν ἀψογοὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς των καὶ εἰς τὴν ἐπιδαφίευσιν πάσης περιποιήσεως εἰς τὰ ξενιτεμένα τέκνα τῆς Ἑλλάδος. Ἡ συμμετοχὴ, πού ὑπῆρξε συμβολικὴ συμπαραστάσις ὅλου τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀξίζει νὰ ἐξαρθῆ ὡς μίαν ἐνδειξίν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀνωτερότητος, πού διακρίνουν τὰ μέλη τῆς τραπεζιτικῆς οἰκογενείας.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΝ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΩΝ ΟΜΟΓΕΝΩΝ ΤΗΣ "ΑΧΕΠΑ,"

Ὁμοῦ ὡραῖα φωτογραφίαι ληφθεῖσαν κατὰ τὴν ἐξαιρετικῶς ἐπιτυχή παράστασιν τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου ἣν εἰς τὴν ἐκδρομῆν τῆς Ἐθνικῆς

Τραπέζης πρὸς τιμὴν τῶν «Ἀχέπας». Ἀριστερὰ: Μία ἀποψις τῆς πλατείας τοῦ θεάτρου κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀνακρούσεως τοῦ Ἐ-

θνικοῦ Ὕμνου. Δεξιὰ: Ἀπὸ τὴν δεξιῶσιν εἰς τὸ φουαγιέ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου. Διακρίνονται ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ ὁ Δήμαρχος

κ. Πιτσιῆς, ἡ κυρία Π. Γουναράκη τοῦ ὑποδιοικητοῦ, ἡ κυρία Πεσμαζόγλου, τοῦ διοικητοῦ, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκδρομῆς κ. Δήμου, ὁ διοικη-

τῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Γ. Πεσμαζόγλου, ἡ κυρία Δικαίου, τοῦ ὑπαρχηγοῦ τῆς ἐκδρομῆς καὶ ὁ ὑπαρχηγὸς κ. Δικαίου.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ

ΕΝΕΚΡΙΝΕ ΤΟΝ ΕΙΔΙΚΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ ΕΠΙΚΟΥΡΗΣΕΩΣ

ΠΛΗΡΗ ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΕΞΑΧΘΕΙΣΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΣ

Διαπιστωθείσης της άπαρτίας της Συνελεύσεως, άρχεται η Συνεδρίασις υπό την προεδρίαν του Προέδρου της Διοικητικής 'Επιτροπής κ. Μιχαήλ Δρεπανοπούλου, όστις προσλαμβάνει ως γραμματείς την (Κ)αν Μαρίαν Μιλάνου και τον κ. 'Αν. Καραγιάννην.

Δίδεται ο λόγος εις τον 'Αντιπρόεδρον κ. Βασίλειον Γιαννόπουλον, όστις εισηγγείται ως έξης το θέματος:

Κατά το έτος 1928, ο τότε Διοικητής της Τραπεζής 'Αλέξανδρος Διομήδης άφου άπεφάσισε τον μοιραϊόν διά την Τράπεζαν και τό προσωπικόν της χωρισμόν του 'Εκδοτικού προνομίου, ηθέλησε να άσχοληθί και μέ την τύχην των 'Ασφαλιστικών Ταμείων του προσωπικού και ειδικώς του Ταμείου Συντάξεων. Πρός τοúτο άνέθεσεν εις άναλογιστών του Διεθνούς 'Ινστιτούτου 'Αναλογιστών του Λονδίνου τον άναλογισμόν του Ταμείου Συντάξεων. Ο άναλογισμός ούτος γενόμενος πράγματι, κατέληγεν εις λίαν δυσοίωνα συμπεράσματα διά την ύπαρξιν του Ταμείου, διότι άπεδείκνυε μαθηματικώς την επέλευσιν της στιγμής, καθ' ην τό Ταμείον δέν θα ήδύνατο να εκπληρώσθι τας άνειλημμένας υποχρεώσεις του προς τους Μετόχους.

Τά συμπεράσματα ταύτα των άναλογιστών περιελθόντα εις γνώσιν των διοικούντων την 'Εθνικήν Τράπεζαν και τού προσωπικού, ήτο επόμενον να δημιουργήσων δεδικαιολογημένας άνησυχίας, άς όμως οί τότε Διοικηταί της 'Εθνικής Τραπεζής με την διακρίνουσαν αυτού άνωτέραν άντίληψιν και έχόμενοι στερρώς τών γενικωτέρων υποχρεώσεών των, έλαθον την άπόφασιν να εξουδετερώσωσι διά της καταβολής, πέραν της υποχρεωτικής εισφοράς των, ως έργοδοτών και ποσού, καλύπτοντος πλήρως τας κατ' έτος καταβαλλόμενας τότε συντάξεις. Διά του τρόπου τούτου τά μαθηματικά έλλείμματα έβαινον από έτους εις έτος μειούμενα και ή άναλογιστική έξυγίσις του Ταμείου έπετυγχάνετο, τηρουμένων όμως των προϋποθέσεων του άμεταβλήτου των βασικών συντάξεων άφ' ένός και της πραγματοποιήσεως των προβλεπομένων τότε εισοδημάτων εκ των κεφαλαίων του Ταμείου.

Η προϋπόθεσις του άμεταβλήτου των βασικών συντάξεων και ή δικαιολογημένη έμμονή εις ταύτην, έδημιούργει εις τας περιπτώσεις τών μετόχων, οτινες ειχον μικρόν βασικόν μισθόν — και ούτοι ήσαν κυρίως οί συνάδελφοί μας του βοηθητικού προσωπικού και τας περιπτώσεις τών λόγω δλικής άνικανότητος προώρως άποχωρούντων και τας περιπτώσεις τών άποφραγίζομένων προώρως οικογενειών συναδέλφων μας, πρόβλημα οικονομικής υποστάσεως, πράγμα όπερ άντιμετωπίζοιτο τότε μερικώς διά της θελτιώσεως της κλίμακος των παροχών εκ του Ταμείου Αύτασφαλείας, διά τας περιπτώσεις θανάτου και δλικής άνικανότητος, πλην όμως δέν έθεωρήθη ότι τοúτο έλυε τό πρόβλημα.

Τότε έγενήθη και ή ιδέα της ίδρύσεως 'Επικουρικού Ταμείου. Συνεζητήετο έκτοτε λοιπόν τό 'Επικουρικόν, εξετέθησαν αί έπ' αυτού γνώμαι αρκετών συναδέλφων ή δέ Διοίκησις της Τραπεζής έζήτησε και τας άπόψεις του 'Επαγγε-

ματικού Σωματείου μας έγγράφως. Ο καιρός παρήρχετο όμως και τό έπικουρικόν παρέμεινε ως γνώμη προς συζήτησιν, όποτε ενέσκηψεν ή λαίλαπα του παγκοσμίου πολέμου, της οποίας αί συνέπειαι διά τας άσφαλιστικάς μας Ταμεία ύπήρξαν οδυνηραί. Μέγα μέρος των έπενδεδυμένων εις χρεώγραφα κεφαλαίων των έμνηδυσθη κυριολεκτικώς τά δέ εισοδήματα εκ των ακινήτων των ήσαν και είναι και σήμερα ακόμη μηδαμινά. Ως να μη ήρκει δέ τοúτο, αί Τράπεζαι — και αί τρεις Τράπεζαι — ήρνήθησαν και έξακολουθούν δυστυχώς ακόμη να άρνούνται την καταβολήν των υποχρεωτικών εισφορών των κατά τό διάστημα της κατοχής, την άφορώσαν τό άναλογούν ποσοτόν, επί της εις είδος άμοιβής τών εργαζομένων. Καί ναί μέν ή Πολιτεία διά της έπιβολής άφ' ένός ηθέλησεν εισφοράς τών έργοδοτών και διά του καθορισμού άνωτάτου όριου συντάξεων άφ' έτέρου προσεπάθησε να άμβλύνη τό οικονομικόν άδιέξοδον εις ό έφέροτο τό Ταμείον Συντάξεων, πλην όμως τό πρόβλημα της ύπαρξεως των άπομείνων συναδέλφων μας και ήμών όταν επέλθι τό πλήρωμα του χρόνου προβάλλει ώμόν και δέν είναι δυνατόν παρά να μάς άπασχολή, να μάς θασανίζη, να μάς ώθη εις άνεύρεσιν λύσεως.

ΤΟ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΝ

Ως λύσις του προβλήματος προεκήθη τό έπικουρικόν Ταμείον. Πρέπει να είμεθα όλοι ευγνώμονες προς εκείνους, οί όποιοί έπραγματοποίησιν την ίδρυσιν του 'Επικουρικού, συναδέλφους και 'Εργοδότης.

Τό 'Επικουρικόν είναι και αυτό ένας άσφαλιστικός 'Οργανισμός, ό όποίος κυρίως ίδρύεται διά να ενισχύση τό εισόδημα των άποχωρησάντων και έφεξης άποχωρούντων εκ της ένεργου ύπηρεσίας συναδέλφων μας και τών οικογενειών των, τό παρεχόμενον εκ του Ταμείου Συντάξεων.

Η άναλαμβάνομένη παρ' ήμών υποχρέωσις, όπως εισφέρουμεν εκ των άπολαυδών μας εις τό Ταμείον τοúτο, μάς δίδει τό δικαίωμα να συζητήσωμεν και να ψηφίσωμεν ένα κανονισμόν λειτουργίας του όσον τό δυνατόν τέλειον, κανονισμόν, ό όποίος θα στηρίζεται όχι μόνον επί των έξ εισφορών δικαιομάτων, αλλά και επί των ήθικών άρχών. Κάθε οργανισμός κοινωνικής άσφαλίσεως έχει κατά πρώτον λόγον, ως σκοπόν την θάσει της υλικής εισφοράς άντιπροσώπων, άλλα έχει και π ρ ε π ε ι ν ά έ χ η — και παρεκκλίσεις στηριζόμενας εις την ήθικήν και τας υποχρεώσεις τών ατόμων προς τό κοινωνικόν σύνολον.

Πρέπει ακόμη ή καλή λειτουργία ένός τοιούτου οργανισμού να είναι άπολύτως έξησφαλισμένη και να κατοχυρώνη τά δικαιώματα τών μετεχόντων όσον και τών μερισματούχων. Πρός ταύτα είναι άπολύτως σχετικά οί πόροι, αί παροχαί και ό τρόπος της Διοικήσεως του.

Πλην τούτων, τά όποια είναι αί βασικά γενικά άρχαί της δημιουργίας και της εκπληρώσεως των σκοπών των άσφαλιστικών οργανισμών, δέον να ληφθώσιν ύπ' όψει εις την συγκεκριμένην περίπτωσιν

του ίδιικού μας 'Επικουρικού Ταμείου και αί ειδικαί περιπτώσεις, τας οποίας ό νεοϊδρύνόμενος 'Ασφαλιστικός οργανισμός καλείται εκ λόγων άλληλεγγύης, να θεραπεύση. Είναι γνωστή εις όλους ήμάς ή ύπάρχουσα δυσαναλογία μεταξύ των έν ενεργεία εισφερόντων και των έξελθόντων της ύπηρεσίας και συνταξιοδοτούμενων συναδέλφων μας. Τό γεγονός αυτό και ή άναγνωριζόμενη ύφ' όλων ήμών υποχρέωσις, όπως τό νεοϊδρύνόμενον Ταμείον μη άγνοήσθι και τούς ήδη υπό σύνταξιν συναδέλφους δημιουργεί διά τό Ταμείον τοúτο από των πρώτων στιγμών της λειτουργίας του μεγάλας οικονομικές υποχρεώσεις, ατινες εις παρομοίας περιπτώσεις άντιμετωπίζονται ή δι' ίδρυτικών κεφαλαίων άσχετών προς τας παγίως καθοριζόμενας εισφοράς, ή διά προσωρινώς ηθέλημένων εισφορών άποθλεπουσών να καλύψωσι τας εκ των άνω άντιστοιχού άντικρύσματος έξ εισφορών άναλαμβάνομένων υποχρεώσεως παροχών.

Πλην τούτου εις τούς υπερδικαίους συνταξιούχους τούς προερχομένους εκ της 'Εθνικής και Κτηματικής Τραπεζής, περιλαμβανόμενοι συναδέλφοι, τών οποίων ή σύνταξις είναι μηδαμινή.

Δεδομένης δέ της σχέσεως, ήτις ύπάρχει μεταξύ της καταβαλλόμενης συντάξεως και της διά του ύποψηφίου κανονισμού παρεχομένης έπικουρήσεως, σύνταξις και άναλογούσα έπικουρήσις άθροιστικώς λαμβανόμενα, δέν άνακουφίζωσι τούς πραγματικώς άναλάσαντας την ζωήν των έν τη ύπηρεσία συνταξιούχους τούς προερχομένους από την κατηγορίαν του βοηθητικού προσωπικού της Τραπεζής. Διάστέλλομεν δέ ένταυθα τούς άναλάσαντας την ζωήν των έν ύπηρεσία και λαμβάνοντες μικράν σύνταξιν λόγω του τότε δυσμενοφύθου μισθοφύθου από τούς λαμβάνοντας μέν μικράν σύνταξιν, άντιστοιχούσιν όμως εις τών μικρόν αριθμόν έντών, τά όποια πράγματι ειργάσθησαν.

Ταύτα, ότινα συνθέτουσι μίαν πραγματικότητα δημιουργηθείσαν κυρίως εκ λόγων άντικειμενικών έδει να ληφθώσιν ύπ' όψει από τούς συντάξαντας τό σχέδιον του κανονισμού, όπως έπρεπε να ληφθώσιν ύπ' όψει και αί περιπτώσεις των έγγάμων θηλέων συναδέλφων μας και εκείνων, ατινες θα έρχωνται εις γάμον, διά τας οποίας γενικώτεροι κοινωνικοί λόγοι επιβάλλουν την πρόβλεψιν παροχής διευκολύνσεων προς έξοδόν των εκ της ύπηρεσίας και άφοσίσεως εις τον υπέρτατον κοινωνικόν και φυσικόν των προορισμόν, ως μητέρον και ως συζύγων.

Δέν θα ήτο έξ άλλου νοητόν, προκειμένης ίδρύσεως νέου άσφαλιστικού οργανισμού να μη ληφθί ύπ' όψιν και τό κατόπιν σκληρών και έπιμόνων αγώνων κατακτηθέντων άναγνωρισθέν δικαιώματάς μας: τό γνωστόν ως άρχή της «'Ισης μεταχειρίσεως» όσον άφορά τας παροχάς προς τούς συναδέλφους μας της Τραπεζής της 'Ελλάδος, ως και ή διά γενικωτέρους λόγους επιβαλλόμενη πρόβλεψις της ένοπιήσεως των 'Ασφαλιστικών μας οργανισμών.

Μέ τας άντιλήψεις αυτάς και την ύφισταμένην πραγματικότητα ως άφετηρίαν, έπελήφθημεν της μελέτης

του υπό την κρίσιν σας τεθειμένου κανονισμού του 'Επικουρικού μας Ταμείου.

Τό θέμα τοúτο τόσο ήμάς κύριοι συνάδελφοι, όσο και ας δέν μάς άπασχολεί διά πρώτην φοράν σήμεραν.

Πρό έτους περίπου, εις Συνέλευσιν των μελών του Ταμείου 'Αλληλοβοηθείας, όταν εκλήθημεν να ψηφίσωμεν τας τροποποιήσεις εκείνας του Καταστατικού, ατινες εκρίθησαν άναγκαζαί διά να άποτελέσθι ή 'Επικουρήσις κλάδον Ταμείου 'Αλληλοβοηθείας, έγινοντο ώρισμένοι συζητήσεις και εξετέθησαν άπόψεις, ατινες έγινοντο δεκταί και έπρεπε συνεπώς να ληφθώσιν ύπ' όψει από τούς άσχοληθέντας με την έκπόνησιν και την έγκρισιν του κανονισμού του 'Επικουρικού Ταμείου.

Β α σ ι κ ὠ σ ε γ ε ν ὸ ν τ ο τ ὄ τ ε δ ε κ τ α ι.

1ον) ότι επικουρήσιν θα λαμβάνη τούλάχιστον πās όστις λαμβάνει και σύνταξιν.

2ον) ο χρόνος της έπικουρήσεως θα παρακολουθίη τον χρόνον της παροχής συντάξεως.

3ον) ότι ή παρεχομένη παρὰ του ίδιικού μας Ταμείου έπικουρήσις, δέν θα ύπολείπεται εκείνης, ήν παρέχει υπό τούς αυτούς όρους τό έπικουρικόν των συναδέλφων της Τραπεζής της 'Ελλάδος και

4ον) ότι ο έπονηθησόμενος κανονισμός πριν ή κατατεθί προς έγκρισιν εις τό Γενικόν Συμβούλιον της Τραπεζής θα τεθί ύπ' όψιν των μελών.

Δυστυχώς, συνάδελφοι, εκ των τότε γενομένων δεκτών βασικών σημείων τίποτε δέν έξησφαλίθη διά του υπό την κρίσιν σας κανονισμού. Ο κανονισμός ούτος συνταχθείς άρχικώς παρ' έπιτροπής εκ των κ. κ. Χονδροδήμου, Μαρσιόλα, Τσιτσικλή και 'Αποστολοπούλου και συμφωνηθείς τότε κατά τό μεγαλύτερον καύτου μέρος, έτροποποιήθη μεταγενεστέρως παρὰ της έπιτροπής, εις την όποιαν ο κ. 'Αποστολόπουλος άντικατεστάθη από τον κ. Τζώτζην επί τό δυσμενέστερον και ύπογραφεί παρὰ του τώως εκπροσώπου του Συλλόγου ύπεβλήθη εις τό Γενικόν Συμβούλιον και ένεκρίθη παρ' αυτού έρ ή μ η ν ή μ ὶ ν και διαφωνούντων των Συλλόγων Εισπρακτόρων και βοηθητικού Προσωπικού, οτινες κληθέντες παρὰ του Προσώπου της Τραπεζής να ύπογράψωσι τοúτον, άνδροπρεπώς φερόμενοι ήρνήθησαν να θάσωσι την ύπογραφήν των, ως διαφωνούντες με ώρισμένας διατάξεις αυτού.

Ούτω σήμεραν καλούμεθα, και μάλιστα κάπως έκβιαστικώς, να έγκρίνωμεν τετελεσμένα γεγονότα.

ΜΙΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Συνάδελφοι, όταν, ύπήκοντες εις προτροπάς πολλών καλών συναδέλφων, άπεφασίσωμεν να εκθέσωμεν ύποψηφιότητα εις τας εκλογάς του Ταμείου 'Αλληλοβοηθείας, διά της από 24 'Ιανουαρίου ε. έ. ανακοινώσεώς μας, έθέσωμεν ύπ' όψιν των μελών τας άπόψεις μας, όσον άφορά τό 'Επικουρικόν Ταμείον.

Εις την ανακοίνωσιν μας εκείνην έλεγόμεν τά έξής:

«'Όσο γιά την 'Επικουρήσιν, τό θέμα αυτό θα μάς άπασχολήσθι μαζί σας στή μελέτη του κανονισμού της κατά την πρώτην Γενικήν Συνέλευσιν, την όποιαν θα συγκαλέσω-

μεν τό ταχύτερον από της εκλογής μας. 'Ενδεικτικά, σημειώνουμε έδη ότι θα μάς άπασχολήσθι ιδιαίτερα ή συγγώνεσις τῷ Ταμείου προικοδοτήσεως στον κλάδο του 'Επικουρικού Ταμείου, να έπιμείνουμε δέ γιά τήν ρύθμισιν των προμηθειών εκ των άσφαλιστρών, του πρέπει κατά την πεποιθήσιν μας να άποτελέσωμε πρόσθετον έσοδον της 'Επικουρήσεως πρώτα γιά την ήλική τάξιν και ύστερα γιά να άντιμετηγίσωμεν τό μεγαλό θάρος από τας πολλούς συνταξιούχους και γιά να συνιδύσωμεν τή διάρκειά της προς τή διάρκειά της συντάξεως.»

'Επτακόσιοι δέκα συνάδελφοί επί 964 μάς έτίμησαν τότε διά τήν ψήφου των και ή διά της ψήφου των ταύτης εκδηλωθείσα έγκρισις του προγράμματός μας, μάς έδημιούργησαν την ύποχρέωσιν όπως με την πίστιν εις τας άπόψεις μας, και την ένίσχυσιν της τόσον τιμητικῆς ψήφους σας έπιληφθώμεν της προσωπικής μελέτης του Κανονισμού του 'Επικουρικού Ταμείου και της θελτιώσεως αυτού.

Κατά την διάρκειαν της μελέτης του Κανονισμού τούτου, πολλοί Συνάδελφοι, άνήκοντες εις ώρισμένας κατηγορίας, όπως οί παλαιοί πολεμισταί, οί προερχόμενοι έξ άλλων Τραπεζών, καθώς και εκ του ήθλεος προσωπικού (έν προκειμένῳ ύπαρχει ειδική περίπτωση τών μετὰ συναδέλφων έγγάμων, ατινες στεροφούντα του έξ ίδιου καμάρου δικαιομάτας) έθεσαν ύπ' όψιν ήμών δι' ύπομνημάτων και διά προφορικής άναπτύξεως διαφόρους άπόψεις των δικαίας και πλήρως παρ' ήμών υιοθετήσασθι.

Πλην τούτων, άτινα άφεώρων ειδικάς κατηγορίας συναδέλφων, μάς άπασχόλησαν και αί γενικά γραμμάτων του Κανονισμού και κυρίως τά έξής 4 σημεία:

1) Η σύνθεσις της Διαχειριστικής 'Επιτροπής.

2) Η καταβολή του 6% παρὰ του έργοδοτού επί των πάσης φύσεως άποδοχών μας, όπερ άπέλει την εισφοράν αυτού εις τό 'Επικουρικόν Ταμείον, α π ο 1ης 'Ι α ν ο υ α ρ ί ο υ 1948', ως ειχεν άρχικώς συμφωνηθί και ώς ρητώς εις τούς έξ ήμών Δρεπανόπουλον, Κώστην και έμέ ειχε ώλώσει ή Διοίκησις.

3) Η συγγώνεσις του Ταμείου Προικοδοτήσεως εις τό 'Επικουρικόν Ταμείον.

4) Η έξασφάλισις ποσοστού 3% επί του συνόλου των άποδοχών μας εκ των τόσον σκανδαλωδώς εισπραττομένων παρὰ των γνωστών ευνοουμένων άσφαλιστρών και

5) Η πλήρης προς τας παροχάς του 'Επικουρικού της Τραπεζής της 'Ελλάδος έξίλωσις των παροχών και του ίδιικού μας Ταμείου και ο συνδυασμός της διάρκειας της έπικουρήσεως προς την διάρκειαν της συντάξεως.

'Εφ' όλων τούτων ή Διοίκησις και ο σύμβουλος της Τραπεζής Χονδροδήμος άπήνησαν άρνητικώς και τας δύο φορές κατά τας οποίας τούς άπασχολήσωμεν. Μας υπέβειξαν μάλιστα, ή μάλλον μάς έτόνισαν τά έξής: «'Αφήστε τό 'Επικουρικόν όπως είναι και όπως ένεκρίθη από τό Γενικόν Συμβούλιον. 'Εγκρίνατέ το. Δέν θά έπείσθι τόν λόγον να τό περάσετε από Συνέλευσιν. Τετιώνετε με τό 'Επικουρικόν όπως είναι, προς τό συμφέρον σας. Μή έπιμείνετε επί των άπόψεών σας και μη καθί-

σκόμμεθα πρό αντιρρήσεων της Διοικήσεως, κατ' ανάγκην θα επέλθη μία αναβολή την οποίαν φοβούνται όλοι οι Συνταξιούχοι, όχι μόνον διότι θα στερηθούν επικουρήματος, αλλά διότι θα φοβούνται μήπως και ματαιωθή Τώρα μπορεί το Δ. Συμβούλιον του Ταμείου 'Αλληλοβοηθείας να φοβηται μήπως δεν θα έχη την ευκαιρίαν να πραγματοποιήση τας τροποποιήσεις τας ένεργεί το Δ. Συμβούλιον της Τραπεζής, κατόπιν προτάσεως της Δ. Επιτροπής.

Μη άνησχητε, Κύριοι Συνάδελφοι, αί τροποποιήσεις θα γίνουν, διότι έν τή εφαρμογή θά καταστούν άναγκαίαι.

Όλα μεταβάλλονται, τίποτε δεν μένει άμετάβλητον. Μεταβάλλονται κοινωνικοί θεσμοί και δεν θα μεταβληθή ένας άπλοος Κανονισμός του 'Επικουρικού Ταμείου; 'Εκείνοι λοιπόν το όποιον οι Συνταξιούχοι σας παρακαλούν είναι να μη τους παραγάγητε εις την δυσχερεστάτην θέσει να στερηθούν της επικουρήσεως, διότι εάν δεν έγκριθη σήμερα από την Συνέλευσιν και στα ματήρη ή επικούρησις και το 'Επικουρικόν Ταμείον μένει έκκρεμής και μέσα εις τας ψυχάς των Συνταξιούχων θα γεννηθή το παράπρον, ότι οι έν ενεργεία συνάδελφοι ήδισαφύρησαν και τους έγκατέλειψαν διά δευτέραν φοράν, όπως είχε γίνει κατά την διάρκειαν της κατοχής. Πιστεύω ότι τὰ αίσθηματά των δεν θά έπιτρέψουν να γίνη τοιοῦτον τι».

Ο κ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, άπαντών εις τον κ. Βενιακίδην, λέγει τά έξής:

Η Δ. Επιτροπή του Συλλόγου, μεταξύ των καθηκόντων της και των άσχαλιών της των άλλων, ησχολήθη και με το 'Επικουρικόν. Πρέπει, για να είμεθα έν τή πραγματικότητα, και για να αποδώμεν τά του Καίσαρος τῷ Καίσαρι, να είπωμεν τά έξής:

Υπήρχεν ένας 'Οργανισμός έγκριθείς και συμφωνηθείς από τά μέλη της τότε 'Επιτροπής, ο όποιος όμως περιείχε διατάξεις, αί όποια σήμερα δεν περιέχονται εις τον νέον Κανονισμόν, όστις έτροποποιήθη επί το δυσμενέστερον. 'Εχω έδω όλα τά σημεία, κατά τά όποια διαφέρει ο νέος Κανονισμός που υπέγραψεν ο κ. Τζοτζής από εκείνον που συμφωνήθη άρχικώς με τον κ. Αποστολόπουλον.

Δέν πήρατε τον ύπάρχοντα Κανονισμόν και τον ύπογράψατε. Τον τροποποιήσατε επί το δυσμενέστερον χωρίς να ρωτήσητε κανένα. 'Ακούω όμως εισαγομένην νέαν άρχην εις τον Συνδικαλισμόν. 'Εγώ πρώτην φοράν άκούω εις την ζωήν μου, ότι όταν ένα Σωματεϊόν επαγγελματικόν αντιμετώπιζη αντιρρήσεις από τον έργοδότην πρέπει να υποχωρή. 'Αγωνίζεται να επιτύχη, προχωρεί και εάν έχη δίκαιον και συμφωνούν και τά μέλη του, όφείλει ν' άγωνισθῆ.

Εάν, έγινοντο αυτά από την Δ. Επιτροπήν του Συλλόγου, δεν θα ήκούσαμεν ήμεεις σήμερα την άπάντησιν του κ. Διοικητού «Κύριοι, τί συζητείται; αυτά τά υπέγραψεν ο εκπρόσωπόσ σας, τί θέλετε και συζητείται;»

Όσον άφορᾷ τά όσα είπεν ο κ. Τσιτοεκλης, ήμεεις έξεχωρίσαμεν τας τροποποιήσεις. Δηλαδή να πάρωμεν το 5,20% από 1ης 'Ιανουαρίου 1948 και να ισχύση το 3% διά τας ήφασταμένους.

Κατά τά άλλα να επιδιωχθούν ώρισμένα τροποποιήσεις, μεταξύ των όποιων και η εφαρμογή μιας συλλογικής συμβάσεως.

Κύριοι, πρέπει να έχητε το έξής

υπ' όψιν σας. Η συλλογική σύμβασις είναι κάτι πολύ διάφορον από μίαν ιδιωτικην συμφωνίαν. Πλην δε αυτού, έπειδή ήμεεις αποβλέπομεν εις την ένοποίησιν των ασφαλιστικων μας 'Οργανισμών, πρέπει να επιδιώξωμεν, όπως και το ιδικόν μας 'Επικουρικόν είναι καθ' όλα όμοιον με το των συναδέλφων της Τραπεζής της 'Ελλάδος, το όποιον πλεονεκτεί του ιδικού μας, και διά την εφαρμογήν της «ίσης μεταχειρίσεως», από την οποίαν δεν πρέπει να άποστῶμεν και διά να διευκολυνθῆ και η συγχώνευσις ή μάλλον η ένοποίησις των 'Επικουρικων, την οποίαν έχομεν πολλούς λόγους που πρέπει να επιδιώξωμεν και να επιτύχωμεν.

Όσον άφορᾷ το ζήτημα των μελλοντικων τροποποιήσεων, θα δυσκολευθώμεν πολύ. Διά πρώτην φοράν και στην ιδικήν μας Χώραν έμφανίζεται ασφαλιστικός 'Οργανισμός, ή Διοίκησις του όποιου εürίσκεται εις τά χέρια του έργοδότη. Αυτό το πρωτάκουστον έγινετο έν έτει 1950 και ο Σύλλογος το έδέχθη. Πρέπει δε να κατοχυρωθώμεν με 'Συλλογικήν Σύμβασιν, διότι από τά πρώτα θήματα αντιμετωπιζόμεν έπίμονον άρνησιν του έργοδότη εις δικαίαις άπόψεις. Που λοιπόν να βασιωθώμεν; 'Όταν η έίσφορά από 1)1)48 εγκυκαλείπεται, όταν πόροι από τά ασφάλιστρα δεν δίδονται, όταν η προκοδότησις δεν συγχωνεύεται; Διαιτί να μη κάμωμεν συλλογήν σύμβασιν; 'Εμεϊς θα ήθέλαμεν ένα Ταμείον νέον, όπως το 'Εργουδοτης εις τά πρώτα του θήματα με στοργήν. 'Αλλά όλα αυτά, θα γίνουν μελλοντικώς.

Όσον άφορᾷ εκείνα τά όποια είπεν ο κ. Δημητριάδης και ήμεϊς έχομεν υπ' όψιν μας όλας αυτάς τας περιπτώσεις, τας όποιας θα τροποποιήσωμεν έν καιρῷ.

'Εν τέλει ο Πρόεδρος κ. Μιχαήλ Δρεπανόπουλος, υποβάλλει υπό την έγκρισιν της Συνελεύσεως την κάτωθι άπόφασιν:

«Η 'Εκτακτος Γενική Συνέλευσις των μελών του Ταμείου 'Αλληλοβοηθείας των 'Υπαλλήλων της 'Εθνικής Τραπεζής της 'Ελλάδος, κατά την συνεδριάσιν της της 31ης Μαρτίου 1950, λαθοῦσα υπ' όψιν τον 'Ειδικόν Κανονισμόν 'Επικουρήσεως του Προσωπικού της 'Εθνικής Τραπεζής της 'Ελλάδος και 'Εθνικής Κτηματικής Τραπεζής της 'Ελλάδος, ως οῦτος έδημοσιεύθη εις το υπ' αριθ. 70 της 24ης Δεκεμβρίου 1949 Συλλογικόν Δελτίον της παρά του Συλλόγου 'Υπαλλήλων της 'Εθνικής Τραπεζής εκδομένης έφημερίδος «Τραπεζιτική», άκούσασα την εισηγήσιν της Διοικητικής 'Επιτροπής του Ταμείου και μετά την διεξαχθείσαν συζήτησιν, άποφασίζει την έγκρισιν του Κανονισμού τούτου και την κατάθεσιν αντιγράφου της παρούσης άποφάσεως εις τον Σύλλογον 'Υπαλλήλων 'Εθνικής Τραπεζής, το Γενικόν Συμβούλιον της 'Εθνικής Τραπεζής και την Διοίκησιν αυτής».

Η άνωτέρω άπόφασις ένεκρίθη παμψηφεί δι' άνατάσεως.

'Εφ' οῦ συνετάγη το παρόν και ύπογράφεται ως άκολουθούσας:

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Με όλως εξαιρετικην έπιτυχίαν την 30.3.50 έδόθη η παράστασις του 'Υποκαταστήματος Πειραιώς. Το πρόγραμμα εκλεκτόν και ποικίλον, περιλάμβανε σκέτς, μουσική, τραγούδια, παρλάτες κλπ.

'Ελαβον μέρος οι κάτωθι ύπάλληλοι: Αϊ δίδες Φ. Κοσμοπούλου, Τ. Ρη-

Επιστολοί συναδέλφων

ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΑΧΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ ΤΟΥ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Η ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΜΑΧΩΝ

'Ελάβομεν την κάτωθι επιστολήν, την οποίαν και εύχαρίστως δημοσιεύομεν:

«'Αγαπητή «Τραπεζιτική»,

Οι έν ενεργεία συνάδελφοι όφείλουν να μη λησμονούν τους πρώην και ήδη άπομάχους συναδέλφους των. 'Οφείλουν να ένθυμούνται ότι όλοι είμεθα άνθρωποι και των ανθρώπων η μόιρα είναι άδελος. Η πολυπραγμοσύνη μεταξύ των δεν πρέπει να άποβαίνη εις βάρος της ζωής και της αξιοπρεπείας των υπηρετησάντων άλλοτε την Τράπεζαν. Το ένδιαφέρον των και την αγάπην των ζητούν οι άπόμαχοι. Τα ζητήματα που άπασχολούν την σκέψιν και την ζωήν των άπομάχων της Τραπεζής εινε όλα και όλα δύο: Το ένα είναι των έξελθόντων της υπηρεσίας λόγω όριου ηλικίας, και των οικογενειών των θανάτων, από του 1941 μέχρις ίσως και του 48 και άφορᾷ την Αύτασφάλειαν την όποιαν επί έτη άναμένου να ιδωσιν προσαρμοζόμεν η κάπως πρόσ την προπολεμικήν. Οι συνταξιούχοι άναμένου να ιδωσι κάτι το ήθικόν και το δίκαιον. Διότι οι προπολεμικοί έξελθόντες ήδύνατο να άποκτησωσιν δόλοκληρον σίκιαν με την αύτασφάλειαν των. 'Ενώ είναι ζήτημα αν η δυνήθησαν να προμηθευθώσιν ένα κοστούμι πλήρες οι κατά την κατοχήν και τά πρώτα μεταπελευθερωτικά έτη έξελθόντες με την αύτασφάλειαν την όποιαν έλαβον.

Είναι τόσον πικρόν το παράπον των άπομάχων αυτών και των οικογενειών των θανάτων συναδέλφων, ώστε να φθειρή θαθώς την ψυχήν των.

'Υπέρ του, τόσης ήθικης σημασίας, ζητήματος τούτου επικαλούνται οι άδικούμενοι αυτοί της ζωής το ένδιαφέρον όλων των νεωτέρων των

'Ετερον ζήτημα είναι της κανονικής λειτουργίας του 'Επικουρικού Ταμείου.

'Η σεβαστή Διοίκησις έπήφισε διά

του Γενικού Συμβουλίου της Τραπεζής την ίδρυσιν τούτου και ο Σύλλογος μετ' 'Επιτροπής άρμοδιών κατήρτισε τον Κανονισμόν λειτουργίας. 'Εν τούτοις η κανονική λειτουργία του Ταμείου χρονίζει κατά τρόπον μη έπιτρεπόμενον.

Εις έμέ αυτός ο χρονισμός ύπενθυμίζει την άπαισίαν εποχήν της κατοχής, καθ' ην συνταξιούχοι συνάδελφοι έσυρον τους πόδας παρακαλούντες να τους δοθῆ εις τιμήν κόστους από τον 'Επισιτισμόν έλάχιστον έλαιον η ζυμαρικά, ενώ θα έπρεπε να τους έδίδοτο δωρεάν μία μικρά ποσότης, άφαιρουμένη εκ της πλουσίας μερίδος, η όποία έχορηγείτο εις τους έν ενεργεία συναδέλφους και τας οικογενείας των.

'Υπερίσχυσε τότε το πείσμα μελών των του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου. Ζωντανή ακόμη διατηρώ εις την μνήμη μου την άστρογον εκείνην στάσιν, την όποιαν επείδεισαν οι έν ενεργεία συνάδελφοι έναντι των άπομάχων της Τραπεζής.

'Επιστρατευθείς τότε, τον Μάρτιον του 1943, να προσφέρω τας ύπηρεσίας μου εις τον 'Επισιτισμόν, έχω πλήρη αντίληψιν της λειτουργίας αυτού δια το από του Πάσχα του 43 μέχρι τέλους της Κατοχής διάστημα. 'Εκτελών έργον κοινωνικής προνοίας κατά την έπάρατον εκείνην εποχήν ήντλουν δυνάμεις εκ της αγαθότητος του σκοπού.

'Αγαθός είναι ο σκοπός της λειτουργίας του 'Επικουρικού Ταμείου και οι έν ενεργεία συνάδελφοι ως τοιοῦτον αντίλαμβανόμενοι τον σκοπόν πρέπει να συγκαλέσουν εις την ταχίστην και κανονικήν λειτουργίαν του.

Εύχαριστών

Διατελώ μετά τιμής

Β. Κ. ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ

Συνταξιούχος Τμηματάρχης

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΩΝ ΟΜΟΓΕΝΩΝ "ΑΧΕΠΑ,"

(Συνέμελλεν εκ της 1ης σελίδος) τεχνικός ο κ. Κωστόπουλος και την Βασίλισσαν ή κ. 'Αθ. Μουστάκα. Κορυφαίοι του χορού ήσαν οι κ. κ. Δεληγιάννης, Μπινιάρης, Παπάς και Χατζίσκος. Η τραγωδία έδιδάχθη με την ώραιαν μετάφρασιν του άειμνήστου Γρυπάρη.

Το δεύτερον μέρος της πανηγυρικής παραστάσεως περιλάμβανε την τρίτην πράξιν (εικόνας β' και γ') από το έργον του 'Ακαδημαϊκού κ. Σπ. Μελά «Παπαφλέσσας». Το πλήρες από εθνικόν παλμόν δραματικόν άριστούργημα γάκη, Α. Βάσιλα και οι κύριοι Κ. Καρύδης, Μ. Δημητρακόπουλος, Ο. Φλιγύερ, Ι. 'Αφεντάκης, Κ. Λαβίδας.

'Επίσης εύγενώς προσφερθέντες, η ντιζέξ του Ραδ. Σταθμού δις Δέσπω Κανέλλου και οι κ. κ. Γ. 'Αλεξάνδρου, Διον. Ζερβός.

Εις την ψυχαγωγίαν έλαβον μέρος αι κάτωθι: Κα Γατοπούλου, Δίδες: Βερνάρδου, Σπυροπούλου, Κόμη, Πουλίου, Δούμα, Πέτσα, άδελφαι Νικολακάκη και ο κ. Μαμμής.

Εις την παράστασιν παρέστησαν η Κα Γουναράκη και η Κα Μαλαγα-δη, καθώς και ο ύποδιευθυντής του 'Υποκαταστήματος κ. Γερρή και ο κ. Μουρκουτάς μετά της κυρίας του.

του κ. Μελά έδόθη με σκηνοθεσίαν του κ. Ρουτήρη και σκηνογραφίας του κ. Κλώνη, ως και ένδυμασίας του κ. Φωκά.

Τον Παπαφλέσσαν υπεδύθη λαμπρά ο κ. Στ. Βόκοβιτς, μετέσχε δε της παραστάσεως η δις Βεργη, και οι κ. κ. Κ. Παππάς, Βαφιάς, Δεληγιάννης, Μαλιαγρός, Πέτσας, Βλαχόπουλος, Φιλιππίδης, Φιλιππόπουλος, Ζερβός, 'Ανδριακόπουλος και Α. Γιαννούλας.

Το πανηγυρικόν πρόγραμμα εκλείσθη με την μονόπρακτον κωμωδίαν του άειμνήστου Μπάμπη 'Αννίνου «Ζητείται ύπρητής», κατά σκηνοθεσίαν του κ. Κ. Μιχαηλίδη.

Εις την χαριτωμένην αυτήν έλληνικήν κωμωδίαν έλαβον έπιτυχώς μέρος εις χαρακτηριστικούς ρόλους η κ. Μαρία 'Αλκαίου και η δις Καίτη Λαμπροπούλου και οι κ. κ. Χρ. Εύθυμιου και Α. Μαλιαγρός.

Η παρουσία ύπαλλήλων της Τραπεζής, έπιφορτισμένων με τας λεπτομερείς της φιλοφρονείας των κεκλημένων της Τραπεζής ένεποίησεν άρίστην έντύπωσιν, έδωσεν ένα ιδιαίτερον τόνον πολιτισμού και ζεστασίας και έδημιούργησεν άτμόσφαιραν μεγάλης έγκαρδιότητος.

Το διανεμηθέν εις τους κεκλημένους πρόγραμμα της παραστάσεως, του ο-

ΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ Υ. Ε. Τ. Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΜΕΣΣΗΝΕΖΗ

Ο Σύλλογος των 'Υπαλλήλων της 'Εθνικής Τραπεζής θα άρχισῆ πρῶτως εις τον «Παρνασσόν» σειράν διαλέξεων.

'Εναρξίς θα γίνῆ με διάλεξιν του κ. Νύση Μεταξά Μεσσηνή, ο όποιος θα όμιλήσῆ με θέμα «Ο Γεώργιος Σταυρου στον άγώνα και η πρώτη τράπεζα». Ο κ. Μεσσηνής ο όποιος εινε παλαιός ύπάλληλος της Τραπεζής τυγχάνει γνωστός λογοτέχνης και ιστοριοδίφης, του όποιου ιδιαιτέρως εξετιμήθη υπό της έπισήμου κριτικής της πρωτεύουσας το τελευταίον ιστορικοκριτικόν δοκίμιον «Το 'Αίγιον στον 'Αγώνα» και έπηνήθη η αξιοθαύμαστοι έπιμέλεια και η ιστορική κατανόησις. Όπως διά του έργου του αυτού συνέβαλ σπουδαίως, διά του πλήθους των νέων τριαιών που παρουσιάζει, εις την πλουσίαν μελέτην της ιστορίας της ιδιαιτέρως του πατρίδος, οῦτω, δι' ενός του έργου που έτοιμάζει, φιλοδοξεί να βάλλῆ εις την δολοκλήρωσιν της ιστοριογραφίας της ιδρύσεως της Τραπεζής μας και της δράσεως του πρώτου Διοικητού της, διά της παρουσιάσεως και αξιοποίησεως νέων πολυτίμων στοιχείων. 'Εκ των στοιχείων τούτων θέλει παρουσιάσῆ μερικά ένδιαφέροντα κατά την όμιλίαν του, ήτις θ' άποτελή άνακοινωσιν άνεκδοτων έγγραφων συνδεόμενων υπό του όμιλητού διά συντόμων έπεξηγηματικών σχεδίων.

ποίου έπιμελήθη ο ίδιος ο σκηνογράφος του Βασιλικού Θεάτρου κ. «Κλ. Κλώνη, ήτο πράγματι θαυμάσιον. Είς το έξωφύλλον ειχεν αρχαίκτην παράστασιν του άνόστου, που προσημόζετο άπολύτως με το πνεύμα της βραδυάς, έδιδε δε εις τας σελίδας του μίαν άδράν έκείνην και ιστορίαν του Βασιλικού Θεάτρου και μίαν συνοπτικήν είσαγωγήν εις τά παιχθέντα έργα. Εις το ίδιον πρόγραμμα περιλαμβάνετο η ιστορία της 'Εθνικής Τραπεζής εις μέγαν γράμματις, κάτω από μίαν ώραιαν εικόνα του επί της όδου Αίόλου μεγάρου της.

Η όλη έορτή έσημείωσεν εξαιρετικήν έπιτυχίαν και έδωσεν εις τους ξενητεμένους 'Ελληνας, οι όποιοι ήσαν κατασυγκεκινημένοι και έχειροκρότουν με ένθουσιασμόν, το μέτρον του πολιτισμού της Πατρίδος των και ένα δείγμα της στοργής, με την οποίαν περιβάλλει η 'Εθνική Τράπεζα τους ξενητεμένους 'Ελληνας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ

Την πρώϊαν της έπομένης της έορτής ο κ. Διοικητής έκάλεσεν εις το γραφείον του δολοκλήρον την ομάδα των συναδέλφων, οι όποιοι ειργάσθησαν διά την ύποδοχήν εις το θέατρον και την φιλοξενίαν των ξένων της Τραπεζής ήτοι τον κ. Ν. 'Αντανασιάτην, τας κυρίας Γεωργίαν 'Αρφανή, 'Ελένην Γεωργοπούλου, 'Ελένην Δρακωτού, Μαρίαν Καταπελίση, Μάρθαν Κέλλη, Ναυσικάν Παπαδοπούλου, τας δεσποινίδας 'Ελένην 'Αναγνωστοπούλου, Καίτην Γαλιατσάτου, Εύαγγελίαν Διαλετά, Μίτσαν Δουλίδου, 'Αθηνάν Κασιρούμπα, Νίναν Καφετζή 'Ινώ Καψάλη, Πόπην Κόλλια, Ζωήν Νικολέση, 'Ελένην Παδελοπούλου, Λέλαν Παπαδοπούλου, 'Ελένην Παπαθεοδώρου, Τούλαν Πάτερη, Καίτην Πολυχρονοπούλου, Λίναν Σαγκριτώτου, Ρέναν Σαλονικίδου, τους κ.κ. Πέτρον Καντιάνη, Κ. Νοτάρη, 'Ιω. Σενδηγιάννη, και τους κ. κ. Σπ. Βλαστούπουλον, Γ. Καλογεράκη, Χρ. Κίτσον, Γ. Λαμπράκη και Ιω. Σουφλήν.